

Julie Bertelsens bårtale

Taler

Julie Berthelsen
Sangerinde

Dato

23. juni 2019

Sted

Aalborg Zoo

Omstændigheder

Sankthans

1 Lyse Nætter

5 Vi fejrer sankthans og midsommer, årets længste dag – og for mange af os er det en symbolsk dag. Den repræsenterer nemlig en lys og varm sommer. Den markerer at sommerferien nærmer sig og den skaber derfor en helt bestemt stemning. Stemningen er lettere og gladere, mere håbefuldt og lun. Vi har været igennem en vinter og en mørkere tid, og for nogle måneder siden begyndte lyset
10 langsomt at vende tilbage. Snart kom fuglelydene til – og flere og flere tegn på at foråret var på vej, tegn på at foråret var her, og nu er vi her, hvor vi først rigtigt mærker tegnet på at sommeren – højsommeren er på vej.

Og vi har al god grund til at fejre det.

15

Fordi for os moderne mennesker i den her moderne tid, om vi så må sige, betyder det nemlig tid. På en dag som idag, hvor vi fejrer – dér bruger vi tid sammen allesammen, store som små. Det er ligesom de andre højtider, vi har på året, som vi ofte dedikerer til familien og dem, der står os nærmest. Og det er
20 det, det handler om – at finde tid sammen i en ellers travl og stresset hverdag, hvor kalenderne skal gå op i en højere enhed, og alt ofte drejer sig om praktisk gøremål, og alt det vi skal nå, eller alt det vi ikke når.

Sankthans er noget ganske specielt for os, og selvom vi måske ved første tanke
25 kun giver sankthans det, at det er en stor fest med masser af god grillet mad og kolde øl og is, så er det bagved alt det så meget mere. Glæden ved festligheden på en dag som idag kommer fra et dybere sted. Et bevidst og et ubevidst sted – det

kommer fra et sted, vi husker fra egen barndom og familie, det kommer fra et
30 sted gemt i vores gener, traditioner og vores dna, det kommer fra et sted, hvor vi
idag ved, at vi går en dejlig tid i møde – en tid vi altid ser frem til og savner, når
vi står i januar og februars iskolde slud.

Nu kan vi sige – det var dengang – for det er lige pludselig så langt væk.

35

Og idag fejrer vi lysere tider – helt bogstaveligt talt. Også selvom at efter den
længste dag på året her ved sankthans, så vender bladet jo egentlig og vender
snuden mod det sidste halvår igen – MEN sådan ser vi det ikke. Vi ser at netop
fra idag, så får vi mere sol og varme, mere fritid og ferie, mere tid sammen og
40 flere is og jordbær. Den danske sommer.

Sang: Lyse Nætter

45

Hele Verden Fra Forstanden

I al den her vidunderlighed – al den her sommer og sol, varme og glæde, så vil vi
unægteligt stadig blive konfronteret med verdenens kaos, eget lands
50 problematik, livets finurligheder og meget store op- og nedture. Naturligvis.
Det kan vi aldrig undgå. Hvordan navigerer vi i det?

Meget forskelligt først og fremmest – men det korte af det lange er jo, at vi
næppe kan gøre ret meget ved det. Forstå mig ret – vi skal holde vores egen
55 boldbane ren og fair, vi skal altid gøre vores bedste for, at alt omkring os spiller
og har det godt – og det er inklusiv os selv. Vi skal altid tage det ansvar, vi har
fået os pålagt eller selv har taget. Altid. Og altid gøre vores bedste og endnu mere
for dem og det vi elsker og står for.

60 Men mange andre ting kan vi ikke gøre mere eller noget ved. Det bliver vi nødt
til at blive bedre til at finde noget ro i. Jeg kan kun tale for mig selv lige nu –
men jeg kan tit og ofte finde det ufatteligt frustrerende at være magtesløs – men
jeg skal lære at finde roen i, at jeg gør, hvad jeg kan, dér hvor jeg kan.

65 For een måde vi kan navigere bedre i det med – er ved at fylde vores eget liv mere
op med det, der glæder. Det, der faktisk giver os lykke, kærlighed og energi.

Og derfor vi skal tilbage til emnet og tankerne omkring “tid”. Den tid jeg bruger
70 på unødvendig bekymring eller frygt, eller umulige kampe i mit liv og i livet
omkring mig – dem kunne jeg bruge på noget, der batter mere.

Tiden er vores – tiden er til det, der nærer os, tiden er til dem, der elsker os og
dem, vi elsker. Tiden er til, for at vi husker at være i den. Vi har alt, alt, alt for
75 travlt, og vi er for pressede alt for tit – og vi glemmer alt for tit at stoppe op og
stille os selv nogle kritiske spørgsmål til vores egne valg?

Hvor vigtigt er det, at jeg lige nu er på min mobil med alt og intet, ift. at jeg
lægger den i 2 timer den her eftermiddag og giver mig selv en pause? Bruger
80 tiden på mine børn? Min hund? Mig selv? Eller hvad det nu måtte være. Bare alt
andet end arbejde og fornøjelse – for de to ting hænger ofte alt for meget
sammen. Vi er lige på mail, nemt og hurtigt på vores mobil, og læser og svarer
enkelte samtidig med, at vi lige tjekker facebook og instagram for hyggens skyld.

85 Det er bare et eksempel, og vi kan da også nappe een mere, hvor min mand
spørger mig klokkerent, om jeg mener, at det arbejde, jeg har igang, er vigtigere
end mine børn ... av mit hjerte – nej, det er ikke – det vil det aldrig være.

Ergo: Når vi tænker os grundigt om, så kan rigtig mange af de ting, vi laver og
90 arbejder med, GODT vente lidt. Et par timer? Sigtens. Vi skal bare mindes om
det. Tiden er her lige nu. Den VAR her igår – MÅSKE er den her imorgen – det
ved vi ikke med sikkerhed. Men IDAG og lige nu, er tiden her hos os. Skulle vi
ikke overveje at bruge den lidt mere fornuftigt? For vi kender det allesammen alt
for godt – den flyver afsted i en rasende fart – og nej, vi får ikke alt med – og ja,
95 vi savner den tit. Lad os blive bedre til at bruge den.

Sang: Hele Verden Fra Forstanden

100

The Rose

Her til sidst – vil jeg gerne tale om kærlighed. Noget af det vigtigste i livet – hvis
ikke det vigtigste. Kærlighed til livet, til andre og til os selv ikke mindst. Vi lever i
105 et land, hvor vi helst ikke må være for meget, vi må ikke være noget eller tro, vi er

det, vi skal være ydmyg og have det svært ved at tage imod ros og gaver. Det er altid for meget ... og på den måde udstråler vi, at vi ikke er det værd! Nej, nej, brug ikke tiden på lille mig – jeg er slet ikke det værd. Er det det, vi vil give videre til vores børn?

Nej, det tror jeg egentlig ikke. Men kan vi undgå det, når hele samfundet er bygget op omkring det? Når vi selv er blevet sådan, selvom vi er SÅ anderledes end vores forældre og den gamle generation?

Nej – ikke rigtig – der skal vidst en hel del flere generationer til at få den jantelov slået af banen. Lad os håbe, det kommer en dag. Det vi kan give vores børn, og det, som jeg føler, vi oplever mere og mere i samfundet og i livet – det er, at vi arbejder mere og mere på at anerkende os selv.

Vi har det bedst, når andre anerkender os, klapper af os eller klapper os på skulderen, men vi kan heller ikke rigtig helt tage imod det, for det har vi lært, at vi ikke rigtig må, eller at vi ikke helt er det værd. SÅ en bølge af processer og overbevisninger om, at selvkærlighed og ros og anerkendelse, endda respekt – gør noget ganske særligt for os. Det ekstra særlige, det gør, er, at vi bliver bedre til at give den til andre også – og det er med glæde.

Og vi vil gerne sørge for, at den tages imod, fordi vi synes, at vedkommende fortjener den. Vi er blevet bedre til og skal blive endnu bedre til at føle selv, at vi fortjener at blive anerkendt, rost, respekteret, elsket – for INTET andet, end den vi er. I have a dream – får jeg lyst til at sige – at det er det mål, vi har i sigte og engang når. For mest af alt, når nogen roser os eller anerkender os, så mener de det – og det skal vi da kunne tage imod?

Udover det, så er kærligheden til andre noget af det største. Et menneske eller en ting – og selvfølelig flere af begge – kan være kærlighed for os. Det, der er så finurligt ved kærlighed, er, at den tvinger os ofte ud i det vildeste og mest fantastiske følelse, vi nogensinde kommer til at rumme, og ofte på måder vi ikke troede var muligt, men kærlighed kan også gøre det eksakt modsatte – give os den største sorg og smerte, vi nogensinde har oplevet eller troede var mulig.

Men når alt kommer til alt, så er det kun kærligheden, der kan skubbe os hen i de retninger, der får os til at vokse og blomstre som mennesker. Den kan skubbe os ud i store transformationer gennem glæde og gennem sorg, kærlighed får os til at tage nogle chancer i livet, vi aldrig havde turde tænke på var mulige. Vi tager

springene, fordi vi elsker, fordi vi gerne vil elske, og fordi vi har noget at give af – og når vi ikke tager springet, er det, fordi vi er bange. Bange for at føle for meget eller for lidt, bange for hvad et måske kan gøre ved os, fordi vi ved, at det kan gå begge veje. Og sådan er vi, fra vi er helt små, til vi er helt gamle.

150

Men måske er det værd at slutte med at bede hinanden huske på, at ja, oftest tænker vi, at vi ikke tør alt det her, livet giver os og har til os, fordi vi er så bange for at falde og fejle og bange for at det gør ondt – men et eller andet sted i vores hjerter hviskes der altid til os – jamen kære du, hvad nu hvis vi flyver? Hvad nu
155 hvis alt bliver godt? Det ER værd at tage alle chancer for.

Sang : The Rose

Kilde

160 Manuskript tilsendt fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

165 Båltale

Relateret

Anna Winum Juuls båltale
23. juni 2019

Thure Lindhardts båltale
5. juni 2019

170

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/julie-bertelsens-baaltale-2019-lyse-naetter>

175

180